

OPERACIJA „POSLEDNJA ŠANSA“ POKAZALA DA JE HRVATSKA I

Nakon što su Centar Simon Vizental i Fond Targum Šliši iz Majamija raspisali poternicu za preživelim nacistima u Hrvatskoj (ponudivši, i putem oglasa u novinama, nagradu od 10.000 dolara za svaku informaciju koja bi dovela do njihovog hapšenja), javnost u „lijepoj našoj“ duboko se podelila.

Jedni akciju podržavaju, drugi osuđuju (pojedinci ne prezaju ni od pretnje smrću njenim inicijatorima), a treći, zločinci iz Drugog svetskog rata, kojih u Hrvatskoj očito nije malo, kriju se i beže. Ova zemlja, jednostavno, nije više tako bezbedno mesto za njih kao što se do pre neki dan činilo. I kao što je bila proteklih godina, u vreme kada je, baš kao i danas, uživala potpunu podršku Zapada.

Tako sada Hrvatsku, državu na putu ka EU, i nakon 60 godina od Drugog svetskog rata trese - „ustaška groznica“!

Pretnje smrću

- Holokaust je izvršen i u Hrvatskoj. Nitko ne može promijeniti povijest - reči su kojima počinje oglas u zagrebačkom Globusu, u kojem Centar Simon Vizental i Fond Targum Šliši nude novčanu nagradu za svaku informaciju koja bi dovela do progona i sudske presude preživelim hr-

vatskim nacistima!

Kao kontakt adrese i telefoni ponuđeni su jerusalimska adresa Centra Simon Vizental i zagrebačka adresa i telefon Građanskog odbora za ljudska prava i njegovog predsednika dr Zorana Pusića.

A onda su usledile pretnje smrću Pusiću, čelnicima centra Simon Vizental i Fondacije Targum Šliši, publicisti Slavku Goldštajnu, reditelju Nenadu Puhovskom (bratu Žarka Puhovskog iz Hrvatskog helsinškog odbora), hrvatskim Jevrejima... Kao i tamošnjim pravosudnim zvaničnicima koji se usude da procesuiraju „bilo kog Hrvata zbog jevrejskih ujdurmi“. Iako su poruke izvesnog Antižidovskog pokreta stizale ne samo u vidu pisama, već i kao SMS, i mada je policija pokrenula istragu, još niko od počinilaca nije uhvaćen.

Iz svega toga može se zaključiti: mada je pod premijerom Sanaderom popravlila imidž i užurbano krenula ka Evropi,

Požeški „Bog i batina“: Milivoj Ašner sa suprugom

Logor smrti u Staroj Gradiški

Milivoj Ašner, ustaša koji je potpisivao naredbe za deportaciju u logor Stara Gradiška, živeo do pre neki dan slobodno u Požegi. Nakon pokretanja operacije „Poslednja šansa“, preko noći - nestao

Hrvatska je i dalje zemlja u kojoj slobodno žive nacisti! Zato je sedma na listi zemalja u kojoj su pomenuti centar i fondacija iz Majamija započeli lov na zločince iz vremena NDH.

Ašner pobegao

„Operacija: Poslednja šansa“ zvanično je promovisana u Hrvatskoj 30. juna, a rezultat je, za sada, prijavljivanje policiji Milivoja Ašnera, ustaše, šefa policije u Požegi, krivog za stradanje mnogih Srba, Jevreja i Roma. On je potpisivao naredbe kojima su deportovani u logor Stara Gradiška i pobijeni.

Ašnera je Centru prijavio 27-godišnji Alen Budaj, trgovac, rodom iz Požege. On je odbio da primi nagradu od 10.000 dolara, a kada je javnosti objašnjavao zašto je godinama prikupljao dokumentaciju koja bi Ašnera dovela na optuženičku klupu, posebno je istakao slučaj porodice Rihnicer, čije je jednogodišnje dete (inače pokršteno) poslato u smrt!

Posle obnarodovanja istine, Milivoje Ašner netragom je nestao! Građanskom odboru i Pusiću, u međuvremenu, javila su se tri očevica spremna da svedoče u nekom od budućih sudskih sporova. Većina njih se, što se i iz Budajeve priče može naslutiti, i dalje plaši čoveka kojeg su u Požegi zvali „Bog i batina“.

Zoran Pusić kaže za NT da je njegova organizacija sa Simonom Vizentalom, lično, imala kontakte i podršku kada su se borili da se nekadašnjem Trgu žrtava fašizma, koje je na Tuđmanov zahtev postao Trg hrvatskih velikana, vrati prvobitno ime. U tome su i uspeli nakon 11 godina, 2000. Takođe su organizovali zajedničku izložbu o holokaustu:

- Zato, kada nas je Centar zamolio da vodimo tu akciju u Hrvatskoj - pristali smo. Do sada smo dobili dve prijave, od kojih je jedna izuzetno dobro dokumentovana, tako da smo dokumente odmah mogli da prosledimo državnom tužilaštvu, a ime osumnjičenog objavimo u javnosti (Ašner, prim. aut.)

O drugoj prijavi dr Pusić još ne može da govori.

Vratili se najozloglašeniји

Niko nema ni najblažu predstavu koliko bi nacisti mogli da se krije danas u Hrvatskoj. Pa ipak, iskustva sa Dinkom Šakićem, Ivom Rojnicom ili Milivojem Ašnerom pokazuju da su se neki najozloglašeniји vratili u maticu posle 1990.

- Nadam se da su se prevarili u svojim očekivanjima (koja u početku nisu bila bez osnove) u kakvu će se Hrvatska državu razviti - kaže Pusić. - To potvrđuju i činjenice: Šakić je osuđen na 20 godina zatvora, Rojnici ne pada na pamet da više dođe, a za Ašnerom se traga. Nastavljamo da prikupljamo dokumentaciju o ustaškim zločinima, koji ne zastarevaju. Tokom poslednje tri godine više od 20 nacističkih ratnih zločinaca osuđeno je u šest zemalja. To je i danas moguće, ali vreme ističe, što operaciju „Poslednja šansa“ čini tako važnom. Međutim, glavni motiv da učestvujemo u akciji nije bilo izvođenje pred lice pravde nekih starčiča u devetoj

Dr MILAN BULAJIĆ:

Doktor Milan Bulajić, bivši diplomata i direktor Muzeja žrtava genocida, bio je amikus na sudenju čuvenom nacističkom zločincu Ajhmanu. Zadatak mu je bio da dokaže vezu između ustaša i nacističkog vrha u „konačnom rešenju“ jevrejskog pitanja kroz - istrebljenje Jevreja.

Dr Bulajić sumnja da u vrhu hrvatske države postoji ozbiljna želja za obračunava-

Šakić uživa u zatvoru i piše knjigu o Jasenovcu kao radnom logoru

nje sa ustaškom prošlošću:

- Da postoji, ne bi se broj žrtava Jasenovca stalno smanjivao.

On takođe ističe da niko od nacističkih zločinaca kojima je suđeno u Hrvatskoj nije osuđen za genocid, već samo za ubistva: ni ustaški ministar policije Andrija Artuković, ni komandant Jasenovca Dinko Šakić:

- Dr Zurof iz Jerusalima i ja radili smo na ekstradiciji Dinka i Nade Šakić iz Argentine. Iako su se na suđenju Dinku čule stravične optužbe logoraša da je Nada sopstvenim rukama, pištoljem, žicom ili nožem ubila mnoštvo logorašica, optužnica protiv nje je stopirana. Slobodna je i danas živi u nekom hotelu u Zagrebu, dok Dinko ima speci-

jalan tretman u zatvoru - gleda TV u sobi i piše knjigu o Jasenovcu kao radnom logoru!

Dr Bulajić zaključuje da će Hrvatska lako pokazati ozbiljnu želju da se uključi u lov na nacističke ako zatraži ekstradiciju argentinskog biznismena Ive Rojnice, koji je doskora bio čest gost Zagreba.

EFRAIM ZUROF, izvršni direktor Centra Simon Vizental u Izraelu, za NT:

Informacije stižu i iz Srbije

Nedeljni Telegraf se obratio i gospodinu Efraimu Zurofu, izvršnom direktoru Centra Simon Vizental u Izraelu, koji nam je kratko objasnio:

- Operacija „Poslednja šansa“ fokusirana je na zemlje u kojima je lokalno stanovništvo učestvovalo u ubijanju Jevreja tokom holokaušta. Informacije o Milivoju Ašneru dobili smo neposredno pre promovisanja projekta u Hrvatskoj. Za sada još ne znamo koliko ratnih zločinaca živi u Hrvatskoj, ali je Vizental Centar uključen u nekoliko slučajeva: Dinko i Nada Šakić, Ivo Rojnica i Mirko Eterović. Od pokretanja akcije dobili smo informacije o još jednom osumnjičenom za ratne zločine u Hrvatskoj. Informacije stižu iz različitih izvora, delom i iz SCG, posebno od dr Milana Bulajića, bivšeg direktora Muzeja žrtava genocida.

LOV NA NACISTE

HOLOKAUST JE IZVRŠEN I U HRVATSKOJ.
NITKO NE MOŽE PROMIJENITI POVIJEST.

Centar Simona Wiesenthala i
Zaklada Targum Shlishi nude nagradu od

10.000 \$

za informacije koje bi dovele do kaznenog progona i
sudske presude osobama koje su počinile
nacističke zločine u II. svjetskom ratu.

POMOZITE DA KRIVCI IZADU PRED LICE PRAVDE.

KONTAKT

Informacije: 01 61 71 530
Mobitel: 091 57 99 020
Građanski odbor za ljudska prava
Ulica grada Vukovara 35
10000 Zagreb

Simon Wiesenthal Center - Israel Office
1 Mendele
Jerusalem
ISRAEL
Oglas-poternica koji
je uzburkao ustaške
duhove u Hrvatskoj
e-mail: anujur@...

Alen Budaj pored
voza kojim su žrtve
transportovane u logor

Stipe Mesić u društvu dr Zorana Pusića (levo) i dr Efraima Zurofa

deceniji života (što su oni sigurno zaslužili), nego naše uverenje da mlade generacije u Hrvatskoj, kroz kombinaciju neznanja o istorijskim događajima i njihovoj reviziji, postaju potpuno neotporni na ideje koje su dovele do zločina holokausta.

Upozorena i ministarka

Naš sagovornik objašnjava i kako su stigle preteče poruke:
- Neki moji poznanici javili su mi da su dobili cirkularno pismo u kojem se preti da, ako hrvatsko pravosuđe procesuiraj jednog „Hrvata“ (to stavljam u navodnike jer oni ne bi imali ništa protiv da pravosuđe procesuiraj one Hrvate koji nisu njihovi istomišljenici), oni, taj fantomski Antižidovski pokret, počecće sa li-

kvidacijom hrvatskih građana jevrejskog porekla. Takvo isto pismo dobio sam i ja, ali i ministarka pravosuđa.

Za sada Pusić o rezultatima istrage ne zna ništa. Na kraju, želi da naglasi:

- Mislim da ustaša koji su naređivali ili direktno izvršavali zločine, posebno onih kojima se to može dokazati, ima još vrlo malo. Mnogo više brine ne tako mali broj mladih, nesposobnih da prepoznaju da ideje koje su u krajnjoj konsekvenci vodile do Aušvica i Jasenovca postoje i danas.

Pusić na kraju poručuje:
- Apelujem na građane SCG da, ako iko ima informacije o Milivoju Ašneru, javi to na adresu - Građanski odbor za ljudska prava, Vukovarska 35, Zagreb.

Vojislava Crnjanski Spasojević

Vodili ga kao žrtvu, a ne kao zločinca

Alen Budaj, hrvatski lovac na nacističke glave, poreklom je, kako kaže, Jevrej, ali tek u trećem kolenu. Poslednjih sedam godina istraživao je istoriju jevrejske zajednice u požeškom kraju, kivan na zanemaranje njihove uloge u razvoju grada. Posebno ga je razbesnelo što su neki Hrvati posle rata gradili kuće na jevrejskim grobnicama.

Tako je, pre godinu dana, saznao od jednog bivšeg logoraša da se ozloglašeni ustaša Milivoje Ašner, Kvaternikov miljenik, vratio u Hrvatsku, u porodičnu kuću u Daruvaru. Inače, falsifikovani dokumenti govorili su da je Ašner str-

dao u Blajburgu.

Budaj je kasnije saznao da je Ašner godina živeo u Klagenfurtu, gde je imao firmu, a 2000. se vratio i osnovao Izvornu hrvatsku seljačku stranku, koja je htela da pokrene Hrvatsku agrarnu banku novcem njihove emigracije. Kada su ga pronašli novinari, odmah pošto mu se ime pojavilo u novinama, a Budaj dokumentaciju već poslao u Izrael, Ašner je cinično odgovorio „da je sve to glupost i da se čudi što ga Jevreji nisu ranije potražili“.

Ipak, posle toga mu se izgubio trag. Iza njega je, osim pisanih dokumenata, ostalo sedam

svedoka, među kojima i njegova nekadašnja saradnica u policiji Viktorija Kir, koja i danas živi u Požegi.

U svom istraživanju Budaj je često nailazio na zatvorena vrata, i to posebno u Hrvatskom državnom arhivu, u kojem je Ašner, inače, vođen kao jevrejska žrtva, a ne kao zločinac.

Budaj je medijima izjavio da se ne plaši za svoj život mada zna da se „u Hrvatsku vratilo dosta ustaške emigracije, koja ima veliki uticaj na razna udruženja“. Takođe je rekao da je vreme da ova zemlja sa sebe „skine etiketu reciklaže fašističkog smeća i genocidne zemlje“.